

כד לחודש

קִיג א תְּלִינִיָּה תְּלִלוּ עֲבָדֵי יְהוָה תְּלִלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : ג מִמְזִרְחַ שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —
להשמיד המינות

הללויה הללו עבדי ה' (קיג, א): [שימוש תהלים לפרק קיג] הוא טוב להשמיד עבודת כוכבים.

— זוהר תהלים —

אָמְרוּ הַלְלוּ? אֲלֵא כְּמוֹ שִׁי"ה נִסְתָּר, כִּף שִׁבַּח שְׁמֵשִׁבְּחִים הֵם נִסְתָּרִים, שְׁמֵשִׁבְּחִים לֹא יִדְעֵנוּ מִי הֵם, וְכִף צְרִיף הַכֹּל לִהְיוֹת נִסְתָּר בְּסוּד עֲלִיּוֹן. וְאַחַר שֶׁנִּסְתָּר בְּסוּד עֲלִיּוֹן, גָּלָה וְאָמַר הַלְלוּ עֲבָדֵי ה' הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה', מִשּׁוֹם שֶׁזֶהוּ מְקוֹם שֶׁלֹּא נִסְתָּר, כְּאוֹתוֹ עֲלִיּוֹן הַטְּמִיר שֶׁל כָּל הַטְּמִירִים. זֶהוּ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא שֵׁם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו) אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם שֵׁם ה'. הִרְאֵנוּ נִסְתָּר שְׁאִינוֹ [זח] גְּלוּי. [השני] נִסְתָּר וְגְלוּי. וּמִשּׁוֹם שֶׁעוֹמֵד בְּהַתְּגַלּוֹת אָמַר, אוֹתָם שְׁמֵשִׁבְּחִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם מִי הֵם? וְאָמַר שֶׁהֵם עֲבָדֵי ה' הִרְאוּיִים לְשִׁבַּח אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה.

יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ

יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ, מֵה שׁוֹנֵה שְׁאָמַר יְהִי? אֲלֵא יְהִי - סוּד הַהִמְשָׁכָה מְאוֹתוֹ מְקוֹם עֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא נִסְתָּר, כְּמוֹ שְׁאָמְרֵנוּ, שֶׁהוּא י"ה, עַד סוּד הַבְּרִית שֶׁהוּא יו"ד תַּחֲתוֹנָה, כְּמוֹ שִׁי"ד הַעֲלִיּוֹנָה, הִרְאֵנוּ שֶׁפְּסוּף. וּמִשּׁוֹם כִּף יְהִי, סוּד הַהִמְשָׁכָה מִטְּמִיר שֶׁל כָּל הַטְּמִירִים עַד הַדְּרָגָה הַתַּחֲתוֹנָה, וּבִדְבַר הַזֶּה מִתְקִיִּם כָּל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְהִי רִקְיעַ, יְהִי מְאֹרֹת, יְהִי אוֹר. בְּכָל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שֶׁלְּמַעַלָּה כְּתוּב יְהִי. בְּכָל אוֹתָם מַעֲשִׂים

מִי שְׁמֵשִׁבַּח אֶת הָאֶחָד צְרִיף לְשִׁבְּחוֹ לְפִי כְּבוֹדוֹ וְלְפִי כְּבוֹדוֹ כִּף צְרִיף שִׁבְּחוֹ הַעֲלִיּוֹנָה הַעֲלֵנוּ עֲבָדֵי ה' וְגו' (ק"ג, א): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף קל"ב):] רַבִּי חִזְקִיָּה פָּתַח וְאָמַר, (תְּהִלִּים קיג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עֲבָדֵי ה' הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'. בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לְהַתְּבוֹנֵן בּוֹ. כִּיּוֹן שְׁאָמַר הַלְלוּיָהּ, אִזְ לְמַה הַלְלוּ עֲבָדֵי ה', וְאַחַר כִּף הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'? אֲלֵא כִּף שֶׁנִּינּוּ, מִי שְׁמֵשִׁבַּח אֶת [האחד] הָאֶחָד, צְרִיף לְשִׁבְּחוֹ לְפִי כְּבוֹדוֹ, וְלְפִי כְּבוֹדוֹ כִּף צְרִיף שִׁבְּחוֹ. וְשֶׁנִּינּוּ, מִי שְׁמֵשִׁבַּח אֶת הָאֶחָד בְּשִׁבְּחַ שְׁאִין בּוֹ - הוּא מְגַלֵּה [גלוּי וּמְסַבֵּב] אֶת גְּנוּתוֹ, וְרוֹצֵה לְגַלּוֹת אוֹתוֹ. וְעַל זֶה מִי שֶׁעוֹשֶׂה *הַסְּפֵד עַל בֶּן אָדָם, צְרִיף כְּפִי כְּבוֹדוֹ וְלֹא יוֹתֵר, שֶׁמִּתּוֹךְ שִׁבְּחוֹ בָּא לְגִנוּתוֹ, וּבְכָל שִׁבְּחַ צְרִיף לְפִי כְּבוֹדוֹ.

הַלְלוּ עֲבָדֵי ה' הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'

בֹּא רְאֵה, הַלְלוּיָהּ, כְּאֵן יֵשׁ שִׁבְּחַ עֲלִיּוֹן שֶׁל רְבוּן הַכֹּל, מְקוֹם שְׁאִין הַעֵיִן שׁוֹלְטֵת בּוֹ לְדַעַת וְלְהַתְּבוֹנֵן [מְקוֹם], שֶׁהוּא טְמִיר שֶׁל כָּל הַטְּמִירִים, וּמִיָּהוּ? י"ה, שֵׁם עֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. וּמִשּׁוֹם כִּף הַלְלוּיָהּ, שִׁבְּחַ וְשֵׁם כְּאֶחָד, כְּלוּלִים כְּאֶחָד, וְכֵאֵן נִסְתָּר הַדְּבַר שְׁאָמַר הַלְלוּיָהּ וְלֹא אָמַר מִי הַלְלוּיָהּ, לְמִי